

Mobilitat sostenible: a poc a poc, millor

Per Álvaro López Criado

Quan des de diverses organitzacions del tercer sector reclamam mesures valentes en qüestions de mobilitat sostenible a les ciutats, no només en estam referint a omplir la ciutat de cotxes elèctrics i carregadors, o emprar un patinet en lloc d'una moto...si no a instar els governants a implementar polítiques integrals en pro de tota la ciutadania, que garanteixi la mobilitat, tenint en compte l'actual crisi climàtica i energètica.

En l'actual context, amb una crisi que sembla que serà permanent, no tenim una altra via que optar per un decreixement i una reconversió energètica controlada per reduir al més aviat possible l'alta dependència del petroli en tots els àmbits; i la mobilitat n'és una peça fonamental.

Recordem que el terme **"decreixement"** no vol dir viure pitjor sinó **canviar un model de consum basat en el més és millor**. El que pretén és reduir el consum (provocar menys demanda) i a més, fer-ho de manera més eficient, és a dir, amb un ús més racional i de manera més conscient. Tal vegada calgui plantejar-se alguns viatges per aconseguir el mateix que tenim a prop. No només perquè es contaminin més sinó perquè els combustibles que ens fan falta, ja escassegen.

El compromís polític que no arriba

La Unió Europea ha establert un objectiu de zero emissions per a l'any 2050. Malgrat tot, els països membres encara no han estat capaços de complir les mesures ambientals acordades en les diferents cimeres del clima que la comunitat científica, les organitzacions ecologistes, les ONG i altres moviments socials duen dècades exigint.

La mobilitat sostenible és possible

En mobilitat, el repte es troba en com realitzar aquest canvi de model garantint que sigui just, responsable i ètica per a tota la ciutadania. És més, **hauríem de reclamar que aquest procés posi fi a les desigualtats** que s'han estat produint en les darreres dècades causades per les polítiques neoliberals.

De la conjunció entre la responsabilitat mediambiental i la mobilitat, neix el concepte de **mobilitat sostenible**. Són els mitjans de transport públics basats en energies renovables, que a més atenen a les demandes de tota la població i tenen en compte altres factors com la contaminació i la salut.

És a dir, és **la mobilitat en què el benefici i la salut de la ciutadania tenen màxima prioritat**.

És qüestió de fer

En aquest sentit, hi ha multitud d'accions simultànies que podrien dur-se a terme per aconseguir aquesta mobilitat sostenible.

Les **mesures** que proposam van sempre **dirigides a crear ciutats resilients**. Aquí, n'hi ha algunes:

- Reduir la presència i la mobilitat dels vehicles privats a les ciutats. No es tracta de prohibir si no de desincentivar el seu ús. Moure's per la ciutat a peu, en bici o en transport públic ha de ser la millor opció.
- Menys velocitat, millor. Les limitacions de velocitat màxima, ciutats 30 km/h i altres mesures suposen menys pol·lució ambiental i mortalitat, i s'obtenen ciutats més pacífiques.
- Incrementar la infraestructura pública. Destinar carrils d'alta prioritat, més carril-bici, carrers per a vianants, voreres més amples, foment del tramvia i millora dels serveis ferroviaris (per exemple, vagons específics per a bicicletes).

Com es pot observar totes les mesures anteriors tenen com a objectiu prioritzar els vianants, el transport en bicicleta i el transport públic, que és **sempre més eficient, més econòmic, més sostenible i generen un impacte més positiu en les ciutats en termes socials i de salut**.

Imatge 1: Piràmide de la mobilitat sostenible

Les polítiques que tenim i les que volem

Reclamam unes polítiques econòmiques que **s'adeqüin al context de crisi actual** en la qual ens trobam. No pot ser que aquestes vagin destinades a afavorir alguns lobbies com el sector de l'automòbil (amb les ajudes a la compra d'un cotxe elèctric) o a subvencionar a les grans petroleres com el famós descompte actual de 20 cèntims.

Proposam altres exemples de polítiques de mobilitat més justes com la creació de línies pressupostàries per a l'adquisició de bicicletes, la creació de bons de transport públic així com la penalització a les multinacionals que segueixin promocionant els vehicles tant contaminants com elèctrics perquè no són sostenibles.

Quan aquesta economia en què vivim, basada en els combustibles fòssils i molt econòmics, faci fallida, si és que ja no ho estam vivint, vindran revoltes socials o problemes d'abastiment i també problemes de mobilitat associats.

Mentrestant, **hem d'anar teixint xarxes**, també a les ciutats, que ens permetin una major resiliència i això passa per abordar la mobilitat com un element clau en aquest context de crisi climàtica. **Recordem, més a poc a poc, millor.**